

З життя скорпіонів

Ірина Цілик

Сама собі хвоста вкусила
І стегна.
У тебе ніц не попросила!
Напевно...
Як хтось мені під плаття зиркав,
Той бреше!
Бо одяг мій — лиш безкозирка,
Так легше.
А ти впізнав мене без плаття
Одразу.
Аж от закутуюсь у шмаття
Образи...
Бо всі дізнались в мені щось
Сороміцьке.
Хоча усе в хвоста зрослося,
Наче в кицьки.
Від тебе я не хтіла ніц!.. Та
Як замах —
Цілунок твій не без каліцтва
І запах!
Ти в пункті "А", я в — "Б". Це залік
Для профі,
Бо склався геть з усіх мозаїк
Твій профіль!
Ти в пункті "А" тепер коньячиш
З минулим,
Щоб знать: померло воно, а чи
Поснуло.
Я в пункті "Б" — не без "стограма" —
Безпечна.
Між іншим, в платті я так само
Доречна?..
Але "стограм" мій — валер'янка
На цукор.
Через квартиру дощ фіранку
Поцупив...
Між "А" та "Б" — математична

хвороба!

Втім, залізниця в нас хронічно-

Здорова...

Ти — там. Я — тут. Такий екзамен

На стійкість.

Між іншим, чи тобі так само?..

Настільки?..

Бо залізниця в нас хронічно

Працює.

Квиток на потяг істерично

Танцює:

Квиток по вітру полетів

Від догадки,

Що в ампутованих чуттів

Ниють п'ятки...